

409
III

Byrutei parvele Sidnykis II,

Kelėwis, Karaliaucziuje
tas Utarninką išbūdams,
taštoj, ant bile kofio Busto
apšeliūtas, su Bustinis-
geis ant Berrainio Metū
5 Sgr.

Kelėwis

Apstatimū Statimai i Ke-
lewi kastroj po 2 Sgr. už
kojū, smulkeis Raštais
išbrūlawotą Gilę. Gro-
matas reik žen atrašyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Bro. 1. Karaliaucziuje, 7. Januariju. **1873.**

1. Nedėdienėje po Įsmintingųjų Šventės.
Ewang. Luk. 2, 41—52. Grom. Rym. 12, 1—6.

Ką kriščioniški Tėvai su savo Waišais
tur wėisti?

Peršikant 1. Jom. 1. Perš.

„Sztay, Waišai yra Diewo Dowana, ir žywato
Waišius yra Dėwimas. Ps. 127, 3. Taip
liudyja Salomono Diešmės aukštesniame Kore, o toktai
gawo iš Tiesos išpažinti ne tikt Jozėpas bey Maryja
dywimame Užgimime ir Užaugime sawo diewiškojo Wai-
kelio bet ir daug kitū Tėwū, o tarp tu ypacziew ana
Izraeliškė Moteriškė Anna, Elkano Pati. Wiesz-
pats buvo ilguš Metus jōs žywatą užrašinęs, kad ji
te Dziaugšmo ne turėjo, kofii mylingą Ruditi per sa-
wąjį prie sawo Szirdiēs priglausti. Iš to nufismut-
nydama ji i Sylōs Baznyčią nuėjusi eziajau sawo
Smutką ir Meilhyimą aukščiausiajam Wieszpacziui
širdingoj Maldoj praneše, o tas jōs Prashymą iš-
klaushdams jejiei galiausey Sunu padowanajo. Bet
Moteriškė Išpildymą sawo širdingoj Meilhyimo apturė-
jusi, n'uzmiršo, kad jōs Sunelis jejiei ēšas paties Pono
Diewo padowanotas, ogi ji todel jam ir toki Wardą
dawe, kurs pagal žydyšaję Kalbą išsimano: Diewo Iš-
klaushymas. Bet ji ir Kunigui Eli tiesiog iššipazins: „Da-
bar Pons Diews man dawe sulautt, ko aš meldziau.“

Taygi tai tikroji Tiesā: Waišai yra Diewo Do-
wana, kurią Aukščiausyšis nudalyja pagal sawo n'iš-
microjamą Rodą ir wisgalingąjē Walę, kam jis nor
wienam daug, kitam mažay, o kitam jis ir powisam
ney jofio žywato Waišiaus ne dūda. To tur Gim-
dytojei sawo Waišius augindami wisados Szirdhyje mi-
nėti, ale podraugiey ir apmąstyti, kofia brangi šita
Diewo Dowana ēsanti. Wieszpats jūs daug auk-
štesnioj Garbėj laiko už Užaugusiūsius tarydams:
„Dabokitēs, kad ney wieng iš tū Mažujū ne paniekin-
tumbit; nēsa šakau jums, jū Angelai Danguje reg
wisados Weidą mano Tėwo dangiškojo.“ Matt. 18, 10.
Jū yra Dangaus Karalyšte, o mes i tą istoti norē-

dami turim jiems lyguš pastoti. Matt. 18, 3; iš jū
Burnōs Pons Diews Liaupšę mieliausey priima
(Matt. 21, 16), o tulatis Tėws arba Motyna rand
Pagalbōs iš Wargū dėl Waišū Wersimo ir Mal-
dos, kaip tenay Abraomo Merga Agar Busczioje.
1. Moz. 21, 17.

Alle kad Gimdytojei ir to Wiso užmirštu, ta-
cziau to jie ne tur miršėti, kad Pons Diews jiems
Ruditiū dowanodams jiems yra nesmertelnū Dufiū
i jo paties Weidą sutwertū, ir Kristaus Krauju at-
pirktū lyg ant Iškawojimo šitame piktame ir prie-
gadingame Swiete pawierjēs. Bet furiam daug dūta,
nū to bus ir daug atrashyta; o Bēda tam Tėwui,
kursai, anoj didzioj Sudo Dienoj paklaustas: kur yra
tawo Waišai, kurius aš taw i Pakawonę padawjau?
turēs persigandēs nutilti. Moteriškė Anna sawo Su-
neli Zomelutą i Baznyčią atgabenusi ji Ponui Diewui
pashwente tarydama: Už ji Ponui Diewui atdūmi,
kol jis gyws bus, o Maryja toktai su sawo Suneliu
Jėzumi lyg kone taipojau padare, pirmjausey kaip jis
trisdešimt ir trijų Dienū, o potam wēl kaip jis dwylifa
Metū sens buvo pastojēs, ji i Baznyčią atgabendama.
Alle ypacziew antrāju Sykiu ji bewaik butu nepasida-
bodama sawo Waišeli Swieto Trankšme prapuldziusi.
Taygi Gimdytojams pareitis, wisą sawo Pročę ant to
pristatyti idant jie sawo Rudifeliūs minau ne prapul-
dytu, bet jūs Kartuntą wēl Wieszpacziui iššaugotūs
ir iškawotūs atdūti ir tarti galētu: „Sztay, Wiesz-
pattie, Dušeles, kurias tu man ant Iškawojimo pa-
dawe! Ney wieng jū ne prapūle!“ Tay abeji,
Tėwai ir Waišai galēs dziaugtis amžinoje Linksmybėje.
Amen.

„Macnus Apgintoj's mums Diewas!“

Knygoje Jėzaus Žirako 44 tam Perškrime, pir-
mam bey ventkam Perššime mes sekanti Paraginingą
randam: „Pagirkim pagirtinus Žmones ir sawo Tėwus
nūlaray: Die dailey giedoti bey žaisti (tai esti ant dwa-
špōs Muzikēs) išmofę buvo ir šwentas Diešmēs iš-

241189/27283

mislyjo." — Tarp tokių pagirtinų žmonių stov aukštoji Garbėj labjausey ir musū Liuterus nēsa ir jis dailey giedoti jau iš Jaunystės išmokęs buvo, ir jis Dievą garbinančę Muzikę mylėjo bey patš prowyjo, o šlowingujū jo išmislytųjų Giesmjū, kurioms jis patš ir puikiausūs Balsūs pridėri išmane, šauns Skaitlus yra. Tarp hitū Liuteriaus bažnytiškųjų Giesmjū pirmjausejē bey wyriausejē Wieta im ana pažyſtamoji karžygisłkoi Giesmē: „Macnus Apjintoj's mums Diemas!" Kada jis tą Giesmę išmislyjo bey sustate, tame Musdawimū Rašytojei ne wienōs Dumōs yra; wieni ſako, buk jis jē ant Kelonēs, iš Wittenbergio i Wormsą, kur jis dėl sawo Mosklo Ciecorystēs Saimē atšliepti turėjo, keliadams Metē 1521 surašēs ēšas, kiti wēl ſako, kad jis jē Metē 1530 iš Grunto palinkšminojanczio 46tojo Pšalmo sutaisēs ēšas, tame Laikē, kaip Ewangeliškiesie sawo Wierōs Iššipazinimā (arba Kunfešionā) Mieste Augsburg Ciecorystēs Saimui pasłaityti gawo. Ale lyg daug, tiek meš twirtay žinom, kad ta Giesmē bey jōs šlowingais Balsas Liuteriaus yra, kad jis jē su Sawaisis bey sawo Wierōs Draugais ant Pasłitiprinimo giedodawēs ir kad ji potam wisūšē Gziejūšē iki šidōs Dienōs Daugumui dwaššłkay Kowojancziujū ant Pasłidrasinimo bey Utgawinimo didey prideringa buwusi.

Kā hita wiena Giesmele prie Szirdziū žmoniū Wisłab istaisusi, Diemas wiens te žino, ale ir žmogisłū Patyrimū apie tai jau taip daugel yra, kad meš tus wisūs šiczion sudatyti bey sutalpynti ne galim, o todel tik su keletu tokiū Pranešimū šendien pasłakdinti turēsim. — Liuterus, Popiežiaus prakeiktas ir iš wisolidōs bažnytiškōs bey swietišłōs Draugystēs išstumtas budams, ant Saimo i Augsburgi nukeliauti ne galėjo, Mieste Koburg jis tame Tarpe wiesėjo, nūg Pono Diemo Ewangeliškiesiems Laimėjimā be prašydams. Kančles Šlėbyje laikydams, prie Lango stowėdams ir Atis Dangun linkuy pakėlēs jis Giedojimu sawo Giesmēs „Macnus Apjintoj's" c. wisā Szirdiēs Smutnybę prawarēs. — Didey greitay, lyg kaip kad Angelelei apnešiojā Pasłai butu buwē, iššiplatino hita Giesmele wisoj Wokietioj tarp wisū cžyštamjam Moskloi Pristreibusiujū. Kaip Zassū nūbažnasis Kurfirštis Frydriskis Tretyšis Kartā klaustas tape, kodėl jis sawo Zemēj ney jokiū Festungū ne dūdās budawoti, tay jis atsakē: „Macnus Apjintoj's mums Diemas, Musitifejims šliprus! Taip meš turim wiernū Padūnū, o Bėdōs Gziese gerā Skaitlu Kareiwjū, kurie ne tiktay Szarwu bey Ginčlais, bet labjausey ir Maldomis musū Neprieteliams prieššitengti mokēs." — Sziczion tacziau reiktia priminti, kad Pradžia hitōs Liuteriaus Giesmēs lietuwisłkaj Kalboj taip iššłmano, kaip šwiesziamē Išwertime (trečioj Dalij musū Giesmjū Knygū, ant

Laisko 47) parašyta stow: „Pons Diems mums yr' Bilis druta, Škyds, Szarws ir Kardš asłriausias!" c. Birgelei Miesto Schweinfurth jau Metē 1532 ewangeliškaję Wierā priimti norėjo, ale jū Kunigs ne; tay wienoj šwentoj Dienoj apštingas Skaitlus Surinkimo, kursai Liuteriaus gražejē Giesmē jau iš Galwōs, o ir giedoti buwo išmokēs, Bažnyczioj pragydo: „Pons Diems mums yr Bilis driuta!" Maži Waikai bey Szuilokai taipo Wakarais ant Miesto Ulyczū giedojō, o ne ilgay po to cžyštoji Wiera ir hitame Mieste Laimėjimā apturėjo. — Giesmjū Knygose dabar nū Francuzū atłaimėtojo Miesto Strassburg hita Liuteriaus Giesmē jau Metē 1541 radoši ir sekanti Užrašā turėjo: „Tai yra Pšalmas Pağyrimo šylingōšidōs Pağalbōs bey laiminczio Pristojimo Pono Diemo, kuri jis Wisiems išrodo, kurie wiššłkay jomi nusłtik ir prie jo Šodžio laikōs, prieš wisā Macę bey Šiautimā durnojanczio Šwieta." — Ewangeliškiesiems Francuzioj, kurie apie Metā 1550 didey perfekinjami bey žudomi buwo, hita Giesmele kasdienišku Pasłitiprinojimu pasłtojo, taję giedodami jie linksmay ir i Šmerti ējo. — Kaip Szwedū Karalus Gustaws Adolfs, kursai trisdešimtmetiniam Kare Ewangeliškiesiems ant Pağalbōs parēšēs buwo, Nytmēti 17tojo Septemberio Metē 1631 prie Miesto Leipzig ant Mušio gatawijos, tay wisas jo Waikēs popirim „Macnus Apjintoj's" c. giedoti turėjo; o kaip jam Wiešpatš Laimėjimā sutekēs, o Nepiretelei ant Bėgio pasłdawē buwo, tay jis dėkawodams ir ant Keliū parpūlēs tare: „Wiršū turēs Jis gauti!" — Metē 1781, kaip Štreikioj Wierōs Walnybēs Jofanas dar ne patwirtintas buwo, tape Mieste Linz sugauti ewangeliški Parapijonai, Wyrai bey Moterios, wilktinay i Kruwā sugabenti, i Waltis sukimšti ir i Ungariū Zemē bey šitur nugabenti. Motynos, kurioms žindancziūs Kudikelus iš Šlėbo išplešē, tape paklaustos, ar jōs katiliskłkai Wierai pristipazinti ir tada prie sawo Kudikiū pasłikti, ar nu tujū wisam Amžini atššweikinti norincziōs. Motynos, per Galweles sawo Mažujū persilenskufios, graudzies werke, pasłuy aukštyn pažwelgufios nu Kudikeliū atštrauke ir Pulkui Titincziuju, Šhwarymui pristirtujū, prišdraugawojo, aiškiu, Szirdis perimancziu Balsu giedodamos: „Te im' mums Lobi, Kunā bey Gzesti, Motę irgi Waikus, Naudōs iš to ne bus, mums teks kartunta Dangus!"

Su Pabaiga tōs Giesmēs ir Kelewis sawo ši Pawašakojimā pabaigti galėtu, kad jis ne butu Priežastidēs radēs, dar mažā Walandelē ilgiaus apie tai kalbėti, kōks macnus Apjintoj's mums musū Diemas yra. — Škaitytojis juł gawo patirti, kōsiā didele Bėdā anie žmoneles, prie musū aušrintū Žuriū gywenantiesie, Dienose 12tojo bey ypaczies 13tojo Nowemberio

arkiejei Pawetrai be ponawojant daug Wietose iš-
tėti turėjo. Jis Pomariū Prowincos, iš Meklen-
rgio, iš Szleswig-Hulsteino bey iš kitū Wietū mums
rkamba išgaštingoji Naujyna apie Ispustjimus
lestūse, Kiemūse bey ant Laukū, kuriūs hiaurrytine
etra bey patwinešis Wando išprowyjo. Szimtais
l Ingruwusijū Uktū, kuriūs Ziemōs Gziese ne ga-
na pabudawoti. Skaitlus Famylijū, be Maisto, be
stowōs be jokio Turtelio pašilikusijū, Tufstanczieis
a rofūjamas. Nods wisur ir Draugystēs ant Do-
nū Surinkimo bey ant Pašalpōs Bēdnūjū yra su-
ustōs, wisur daug Rankū matom pašikelusū, aniems
argužiams pagelbėti norincziujū. Ale kur Bēda taip
ele, czion ji ne taip umay pergalēta, ne tūjans i
kai pastumta yra, czion Mielasirdingystēs Darbai
weik gal apšitoti. O Tu Skaitytojau, nūg Kau-
gosiōs Pawietros ne pašdadintis pašilifeš, o dabar
wingaję Kalēdū Szwente su Sawiškis linskman
zwentes, ar ir Tu jau ben kę ant Palengwinimo
dōs anū Megilintingujū eš dars, kurie anam Mete,
p musū Prowinca Bēdōs apnikta buwo, sawo Szirdis
eš mus n'uzkietino? — Jis ano Kampe, butent nū
lōs Rūgen, kuri prie Pomariū Prowincōs priklauso;
tėjo ir šelancziōji Szirdi atgawinanti Zinia: Ant
Salōs gul Kiemas, Klein Giffir wadinams. Tame
de Rytmetije 13tojo Nowemberio iš aptwinusiojo
telio Ghywenimo ne kuri Famylije išbaidyta. Riefr
ar padingti ne galebami, rie žmoneles ant nudrifku-
jo Stogo už'šlipo, o matydami, kad žmogiškōs Pa-
lbōs laukti noprosnas Daitis buwo ir kad Butelio
tegruwimas kožnam Akies Mirksnije nusidūti galėjo,
i Wieszpaties Walę pašidūdami aishiu Balsu wien-
bziei giedoti pradėjo: „Macnus Argintojis mums
ewas, Nusitikejims stiprus!“ Dgi wos tikt pasku-
njam Berksmui pabaigus, štay! Bangos mažyn
i, o išgašingieje Wandenei nusekti pradėjo. Fa-
lije buwo išgelbēta. — Netikėjimo pilnasis Swietas
o: Toktai taip iš Netyziū, iš Nežiniū nusidawe;
mes tai per diwiskaji Išgelbėjimą bey per Macę
ėjimo išrandam.

Jis Gywastiēs Bēgio nubastininto Prusijōs Princo Albrechto.

Dienoje 30tojo Julijaus Mete 1810 Berlynis
ey smutnas Paidotumes šwente. Musū senojō Cie-
liaus = Karaliaus Motyna, mandagioji bey nbažnoji
ralēne Luyze, tape palaidota. Ne tiktay šio di-
wo Miesto, bet wisōs Prusijōs bey Wokietijōs
lones jei paškuy werke. Ale smutniausieje Lydē-
ei buwo Karalus, Nabaštinkēs wiernasis Draugas,

bey jōs septini Rudikiei, tarp kuriū Jaunaušyšis, wōs
dešimt Mēnestū jens, Auklēs Glēbnye paškuy neštas
tape. Szisai majasis Sunelis, kuriam taip anksti
mylimoji Motyna nū Szaliēs atstojō, buwo Princas
Albrechts.

Szis jaunaušyšis Sunus Karaliaus Frydrich Wil-
helm Trecziōjo 4taji Oktoberi 1809 užgime Kara-
liaucziuje, kur karališkaji Famylije po nepalaimingojo
Karo su Francuzais ilgą Gziesą gywenti ir sawo Dūnų
su Ašaromis walgyri turėjo. Dienoje 8tojo Nowem-
berio jis Piliēs Bazuncziōje pagal Wardą pirmojo
Prusijōs Ercikio tape Albrechtu pakrifštytas. Ant
Kalēdū to paties Mete pargryzo jo Gimdytojei su
wisais Rudikieis wēl i Berlyną, kur majasis Princus
podraug su Majumą wyresneje jo Seferike Luyze po
Užweizdėjimu nekuriōs garbingōs Žiuponēs užauginams
buwo. Ale kaip tas Waikelis šešiū Metū senu pa-
stojō, tay ji jo Tēws Pamokinimui bey Užauginimui
padawe ir wyriškoms Rankoms.

Pagal Budą bey seną Paproti musū karališkosiōs
Giminēs ištojo Princas Albrechts, kaip tikt dešimtaji
Amžiaus Metą praleidēs, i zalnieriškaji Waiklą, bu-
tent per Leitmoną i pirmaji Piestininkū Gardū Ragi-
mentą. Ale wisas jo Geidimas jau tūczies ant kitōs
Szlužmōs buwo pašdumēs; jis norėjo Kaiteliu pa-
stoti, o nieks jam ne budawo taip malonu, kaip ant
Arklis užjēsti gant. Jis ši mandagujį Gywoli myle-
dawo lyg toki Draugą ir anksti išmoko jo Budą bey
Prifawojimą pažinti. Ney joks kits Pamoklas jam
taip labay ne pamiego, kaip tas, kuri jam Iojimo
Mistras karališkaj Keitbonej per czielus septynis Metus
nudalyjo. Ale todel šis Princas dwidešimtame sawo
Mete ir tobulu Kaitelumi buwo pastojēs. Ilgay,
ale wis noprosnay, jis buwo sawo Tēwų prašēs, kad
ji prie Kaiteliū pristatytu; ale galiausey jo Szirdiēs
Geidimas tikt tape išpildytas, nēsa kaip jo Szwogaris,
Masoliū Cicorus Mikolajus, ji Garbēs deley per
Kamandiera ant wieno masoliško Korasierū Ragemento
pakēle, tay ir Tēws Geidimui sawo Sunaus toliaus
neb' priešistenge. Dienoje 9tojo Oktoberio 1829
tape Princas Gardikurū Ragementui pridrauga-
wots, o 30taji Mercą Mete 1831 Oberštu bey wy-
riausoji Waldonu lietuwiskajo Dragunū Ragi-
mento Nro. 1 pramintas. Szisai mylimajausoji jo
Ragementu yra pašilifeš iki jo Smertiēs. Dragunū
šwiesmėlnoji Mandiera per ilgus Metus bewaik kas-
dienišks jo Aprēdas buwo, jis taję dėwėjo iki paškiau-
siojo sawo Apširgimo.

Kaitelu budams Princas daugel Žemjū bey
Karalyšeziū perkelawo, wisur su didziu Akylumu ant
to dabodams, kaip kitur Kaiteliū Szlužma dawadyta
bey itaishyta buwo, jeib jis iš tofio Apširžwalgymo bey

Pasimotiniuo Naudoš savo Tėviškėi pargabentu. Tōs Priežasties deley jis Gullanto Zemėj, Francuzijoj bey Mastolijoj yra buvęs. Sziczion ypaczien jam pamiego Kazokū bey Czertėsū Jozimas, jū Greitumas bey Ginklū Bartojimas, todėl jis prie tujū jū ilgiaus wēšėjo ir jū Manėweriams pribudams wišq jū karis- kaji Buda gruntingay itirėnyjo. — Tantiey Princas tēwiškaję Zemę apfelawēs ir tada ypaczien karališkāsės Arkliū Užauginimo Wietas gruntingay apžiurēs yra. Sawo Dragunus Tilžėj aplankydams jis bewēif wi- fados ir Trafėnūse apsižwalgyti lubėdawo.

(Dar ne wissas.)

Wisofia Zinia.

— Musū aukštasis Kronprincas dabar ran- dasi podraug su Kronprincese ir su Princufais Miestelyje Wyszbaden, ne toli nū Reino Upės gu- lincziame. Rodos, kad jis tenay per wišq bę Ziemq noris pasilikti, kadangi jis negalingas budams pagal Lektoriū Rodq mislyjas ano Kampo sweikesniamė Dre jū weikians pilnay pasigauti galēsēs.

— Musū Princas Kardelis, Wiešpaties Cie- coriaus Brolis, yra iš Petersburkio, kur jisai ant Szwentimo aukštoses šw. Jurgio Draugystės Szwentės nukeliawēs buwo, dabar jau wēl Namon i Berling parkeliawēs.

— Iš Petersburkio, Mastolijōs wyriausiojo Miesto, pareit ta triudnoji Zinia, kad Ciecoriaus wy- riausyjis Sunus, Grošfirštas ir Pajetejys ant cieco- riškoses Krafēs, Karšczieis arba ana priegadingaje Liga susirgēs, kuri Typhus wadinama. Aukšcziausyjis Wieš- pats te apsaugoja ten ciecoriškūsius Namus bey wišq anq dideję Mastolijōs Ciecorystę nū junkiojo Apšmut- nyjimo. Pagal Daktarū Wisli safoma, kad Karšczieis Grošfiršta itišiol wis tikt iš Palengwo twėrę.

— Musū Ciecoriaus Duktė, Badū Did- Greikiene Lunze, kuri buwo Lynėzies apširgusi, iš šitōs Ligōs jau imanytinay pasigawusi. Dgi ir apie Mastoliū wyriausiji Grošfirštq, kūrš Karšczieis serga, pasako- jama, kad jis geryn einqš.

— Musū Wiešpats Ciecorius yra dabar Krygs- ministerei Pong Gromq von Noon ne tikt teip dēl Senumo, bet iš Tikro per tikrą Ministerprezidentq istatēs, ogi ji podraug ir Gendrol- Feldmaršolu pra- minēs, jam dar uš jo wiernaję Szlužbq meilingay pasidėkawodams. Bet kadangi Pons Groms Noon s tūmi daug daugiaus Darbo yra gamēs, ne kaip iki šiol, tay Wiešpats Ciecorius jam ant Pagalbōs dar ir

Gendroliu Kameke yra antrūju Krygsministeriu pra- minēs. Walnay Dumojancziujū Geitungos tūmi labay ne pakajingos. Mėsa Pons Noon s labay šow ant senoses Wiernypės ir ant senujū Karalyštės Dawadū, kaip ir ant senoses Rūbaznyštės. Demokratai itišiol džiaugisi didziū Dziaugsmu, mislydami, kad dabar jau musū Karalyšteje Suwencziawojims busēs su Wazny- cziods Paniekiniu wišay swietišku padarytas. Me dabar Noonui Ministerprezidentu pastojus, jau jie ne- tikis, kad jū šitas priesbaznytiškasis Troškulys busēs išpildytas.

Breke Karaliauczuje 4. Januariju.

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwieciei 88— 98 Sgr. Rugiei 50—59 Sgr. Miežie, bid., 44—48 Sgr. Miežie, maj., 40—44 Sgr. Awijos 25—30 Sgr. Žir- niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 54—56 Sgr. Ro- putes 22—25 Sgr. Szienis 28—30 Sgr. Entres Sziaubai 22½—25 Sgr. Entn. Swiestas 10—14 Sgr. uš Swara. Kiaušie 8—9 Sgr. Mandelis.

≡ Apsakymai. ≡

Rusnėje, 1. Januariju 1873.

Su še Diena yra Ponas Rosenthal iš musū su jūm draugiskay arba bendriskay westōs

Milū, Bukking, šilkiniū bey wilnoniū Ta- worū Kupežystės

išstojes, o aš tą Kupežystę dabar su tūm Urašū arba Firmq

C. H. Wunderlich

toliaus westu.

Prūmtgji Jopostq weikies istuštinti norėdams aš ap- stēmjau nū štojo Januarijaus 1873 prasidėdant Išparda- wima pradėti. Wisli Taworai labay pigiey išbūdami, o an- Paweikflo aš feliiū Taworū Brekias siczion priženklinu.

Aš pardūdu:

geriausī baltq Kaluma . . . uš 5 Sgr. Mastq,

" Kariung . . . . . uš 3 " 4 Pf. Mastq,

" humbulini Gingang uš 2 " 4 Pf. Mastq,

Kassinet nū 2½ Sgr. prasidėdant,

baltq bey parwūta Flaneli dwilinko Ploczio 17—18 Sgr.

baltq bey jaliq Szwaneboj po 11½ Sgr. ir taip toliaus

C. H. Wunderlich.

Nū 1 Janarijaus aš pirm to buwuseje

Heinrichiskaję Aptėkq Rusnėje per Ruspirkingą esu priėmēs.

Aš kiek imanydams pasiprocewostu per rupestinga ir na- peiktinq Paslužyminq kojnam pilnay itikti, ir todėl melbz- prie manēs stropjey apsilankyti.

Augst Schmidt, Aptėforius.